

การศึกษาข้อผิดพลาดและแนวทางการแก้ไขการเขียนเรียงความ ภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ หลักสูตรภาษา ญี่ปุ่นธุรกิจ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อผิดพลาด แนวทางแก้ไขและการป้องกันข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความ ภาษาญี่ปุ่นระดับต้น กลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา BJ 61248 การเขียนภาษาญี่ปุ่น สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ จำนวน 50 คน โดยใช้วิธีให้เขียนเรียงความคนละ 2 เรื่อง คือ 「私の家族」 และ 「私の町」 รวม 883 ประโยค ผลการวิจัยพบว่ามีข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความ ภาษาญี่ปุ่นทั้งหมด 339 จุด แบ่งเป็นข้อผิดพลาดระดับคำศัพท์ปรากฏข้อผิดพลาดมากที่สุดจำนวน 193 จุด รองลงมาคือข้อผิดพลาดระดับโครงสร้างประโยค 133 จุด และข้อผิดพลาดระดับข้อความ 13 จุด ตามลำดับ ลักษณะข้อผิดพลาดมีดังนี้ ระดับคำศัพท์มีการสะกดคำและเขียนตัวอักษรคันจิผิด รวมถึงการเลือกคำภาษาญี่ปุ่นไม่เหมาะสมตามประเภทของคำ ระดับโครงสร้างประโยค มีการใช้คำช่วยและภาคแสดงผิด รวมถึงการเชื่อมประโยคหน้าหลังไม่เหมาะสม และระดับข้อความ มีการใช้ประโยคแสดงคุณลักษณะของคนหรือสิ่งของและใช้ลักษณนามไม่ถูกต้อง เพื่อป้องกันข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความ นอกจากการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่นที่ผู้เรียนมักใช้ผิดแล้ว การสอนคำศัพท์โดยเน้นการสะกดคำ การเขียนอักษรคันจิ ชนิดของคำและความหมายของคำแล้ว ผู้สอนควรพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความโดยเริ่มฝึกจากประโยคความเดียวไล่ระดับไปยังประโยคความซ้อน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดเรื่องราวและลำดับเหตุการณ์เนื้อหาที่เขียนได้อย่างถูกต้องเชิงโครงสร้างไวยากรณ์และสอดคล้องกับบริบท

คำ สำคัญ

เรียงความ, การเขียน, ข้อผิดพลาด, ภาษาญี่ปุ่น, ขั้นต้น

A Study of Errors and Guidelines for Elementary Japanese Essay: The University Students of a Japanese Business Course at the Panyapiwat Institute of Management, Thailand

Abstract

The purpose of this research was to study the types of errors, solutions, and preventions of errors in a beginner's class of Japanese essay writing. The participants in this study were 50 regular second-year undergraduates enrolled in the BJ61248 Japanese Writing course at the Panyapiwat Institute of Management. The method was to assign the students to write a Japanese essay on two topics per person: "My family" and "My town," and the total number of sentences was to be 883. The results showed that there were 339 errors in the Japanese essays. Word-level errors had a higher rate at 193 errors, followed by sentence-level errors at 133, and discourse-level errors at 13. The types of word-level errors were mistakes in spelling, writing Kanji, and using inappropriate words. In the case of the sentence-level errors, it was using wrong particles and predicates, including inappropriate connections of sentences. In the case of discourse-level errors, wrong attributes and classifiers of persons or things were used. In order to prevent errors in essay writing, not only should particles be used correctly, but teaching vocabulary with emphasis on spelling and writing Kanji, and learning types of words and the meaning of words, should be employed. In addition, lecturers should educate Japanese essay writers by moving from simple to complex sentences. This will help learners to be able to transcribe stories and the chronology of written content accurately according to the structure and context better.

Key words

essays, writing, errors, Japanese, beginner's class

1. บทนำ

ปัจจุบันนอกจากสถานศึกษาที่เป็นแหล่งของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นในการเพิ่มพูนความรู้ทางภาษาแล้ว สื่อจำพวกมัลติมีเดีย โซเชียลมีเดียหรือแอปพลิเคชันได้เข้ามามีบทบาทในการศึกษาภาษาหาความรู้ทางญี่ปุ่นมากขึ้น ซึ่งสื่อการเรียนการสอนที่ไม่ใช่ลักษณะเป็นรูปเล่มเหล่านี้ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ตลอดเวลาที่ต้องการผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในมือแทนการพกหนังสือหลาย ๆ เล่ม สอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้เรียนยุคใหม่ที่ไม่ว่าจะค้นคว้าสิ่งไหนจะต้องได้คำตอบที่ทันท่วงที

ถึงแม้ว่าสื่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นมีมากขึ้นกว่าอดีต แต่เมื่อพิจารณาแล้วถ้าผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นเลือกใช้สื่อที่ไม่เหมาะสมกับเนื้อหาหรือประเด็นที่ต้องการศึกษาอย่างถูกต้อง อาจส่งผลให้มีการใช้ภาษาญี่ปุ่นที่ผิดหรือไม่เหมาะสมกับสถานการณ์และบริบทต่าง ๆ เช่น ผู้เรียนต้องการใช้อินิเมะในการเพิ่มทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ถ้ากรณีส่วนตัวละครที่รับบทเป็นเพื่อนสนิทมีการสนทนากัน บทสนทนามักจะเป็นไปในลักษณะที่ไม่เป็นทางการ เช่น พูดโดยตัดคำช่วยออก หรือพูดโดยลดรูปพยัญชนะบางตัว ซึ่งถ้าผู้เรียนใช้ภาษาญี่ปุ่นในรูปแบบทางการ เช่น การเขียนจดหมายทั้งที่เป็นเอกสารหรืออีเมลโดยขาดการแนะนำที่ถูกต้องจากผู้สอนแล้ว อาจส่งผลให้ผู้เรียนได้รับข้อวิจารณ์ด้านลบจากผู้อ่านก็เป็นได้

นอกจากนี้ สื่อมัลติมีเดีย โซเชียลมีเดียหรือแอปพลิเคชันที่กล่าวข้างต้นที่ช่วยเพิ่มทักษะทางด้านการเขียนภาษาญี่ปุ่นนั้นยังคงมีอยู่ไม่มาก แนวทางการเพิ่มทักษะการเรียนภาษาญี่ปุ่นวิธีหนึ่งที่เป็นนิยมอยู่จนถึงปัจจุบันคือ การเขียนเรียงความ (作文) ซึ่งในประเทศญี่ปุ่นเองได้ให้ความสำคัญต่อทักษะการเขียนมาก โดยให้การเขียนเรียงความนี้เป็นกิจกรรมทางภาษา (言語活動) ที่เริ่มตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นต้น เนื่องจากทักษะด้านการเขียนนี้ไม่ใช่จำเป็นแค่ในช่วงวัยศึกษาเล่าเรียนแต่ยังจำเป็นในช่วงที่ก้าวเข้าไปใช้ชีวิตในสังคมด้วย องค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) ระบุว่า ทักษะทั้งทางการพูดและการเขียนถือเป็นทักษะพื้นฐานของสังคมที่ประชาชนในประเทศพึงมี (小野田, 2012)

細川英雄 (1993) ได้ทำการศึกษาข้อผิดพลาดการใช้ภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาต่างชาติจากเรียงความ ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างประโยคข้อผิดพลาดเพื่อการวิเคราะห์การเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่นไว้อย่างน่าสนใจ 3 ประโยค คือ

- (1) きのうの朝は、とてもつめたかった。
- (2) 川の水は、とてもつめたかった。
- (3) 長い間風にあたっていたので、つめたくなった。

ประโยคข้างต้น 細川英雄 (1993) ได้อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อผิดพลาดของประโยคไว้ดังนี้ ข้อผิดพลาดในประโยค (1) ผู้เขียนต้องการสื่อว่า “เมื่อวานช่วงเช้า อากาศเย็นมาก” โดยปกติแล้วเมื่อกล่าวถึงสภาพอากาศว่ามีลักษณะหนาวเย็น ในภาษาญี่ปุ่นจะใช้ 「さむい」 ส่วน 「つめたい」 จะใช้บอกสภาพของวัตถุ ดังนั้นในประโยค (1) จึงควรใช้คำว่า 「さむい」 จะเหมาะสมกว่า

ในประโยค (2) ผู้เขียนต้องการสื่อว่า “น้ำในแม่น้ำเย็นมาก” จากประโยคนี เป็นข้อผิดพลาดจากการผันกริยา (活用) โดยเกี่ยวข้องกับเรื่องกาล (テンス) ของคำคุณศัพท์ 「つめたい」 จากข้อผิดพลาดนี้ ทำให้โครงสร้างของประโยคผิดตามไปด้วย ทั้งประโยค (1) และ (2) ถึงแม้จะเป็นข้อผิดพลาดจากคำคุณศัพท์ตัวเดียวกัน แต่สามารถสะท้อนได้ถึงความสามารถของการใช้ภาษาของผู้เขียนเรียนความจนถึงด้านการเลือกใช้คำศัพท์ (語彙力) และการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติหรือไม่ (自然さ・不自然さ) อีกด้วย

สำหรับประโยค (3) นั้น ผู้เขียนต้องการสื่อว่า “ตากลมเป็นเวลานาน จึงรู้สึกหนาว” ดูผิวเผิน ๆ เหมือนไม่

ปรากฏข้อผิดพลาดอะไรเป็นพิเศษ เมื่อเทียบกับประโยค (1) แล้ว ความไม่เป็นธรรมชาติของการใช้ภาษาญี่ปุ่นอาจไม่ชัดเจน แต่เมื่อพิจารณาคำว่า 「つめたくなった」 ในประโยคแล้วพบว่า ผู้พูดต้องการสื่อถึงความหนาวเย็นซึ่งเป็นการรับรู้สภาวะของอากาศจึงควรใช้คำ 「さむい」 จะเหมาะสมกว่า กรณีที่จะกล่าวถึงสภาพอากาศสามารถใช้ 「つめたい」 ได้เช่น 「つめたい風」 หรือ 「風がつめたい」 ได้เมื่อต้องการอธิบายว่าลมนั้นมีความเย็น แต่ในประโยคดังกล่าว ประธานเป็นคนจึงควรใช้คำคุณศัพท์ 「さむい」

จากตัวอย่างข้อผิดพลาดจากการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่นจากงานวิจัยข้างต้น ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยจำนวนไม่น้อยก็ประสบปัญหาในลักษณะนี้เช่นกัน โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับต้น จึงกล่าวได้ว่า การฝึกทักษะเขียนภาษาญี่ปุ่นผ่านการเขียนเรียงความเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการสร้างความรู้ความถูกต้องในการเขียนภาษาญี่ปุ่นในระดับต้น ถ้าผู้สอนมีการแนะนำการใช้ภาษาญี่ปุ่นที่ถูกต้องตั้งแต่ระยะเริ่มต้น จะช่วยบรรเทาปัญหาการใช้ภาษาญี่ปุ่นผิด พร้อมส่งให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาญี่ปุ่นต่อในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างราบรื่นต่อไป

2. วัตถุประสงค์ในการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 4 ประการดังนี้

1. เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่นระดับต้น
2. เพื่อศึกษาสาเหตุของความผิดพลาดในการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่นระดับต้น
3. เพื่อหาแนวทางแก้ไข และป้องกันข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่น
4. เพื่อเสนอแนวทางการเรียนการสอนที่จะสร้างความเข้าใจให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับสูงขึ้นไป

3. ขอบเขตงานวิจัย และวิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยในชั้นเรียน ผู้วิจัยศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นของนักศึกษาปริญญาตรีระดับชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ ที่ลงทะเบียนในภาคการศึกษา 1/2563 ของรายวิชา BJ 61248 การเขียนภาษาญี่ปุ่น สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ จำนวน 50 คน โดยให้นักศึกษาเขียนเรียงความคนละ 2 เรื่อง คือ 「私の家族」 และ 「私の町」

สำหรับวิธีดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยนำประโยคทั้งหมดจากเรียงความทั้ง 2 เรื่องมาวิเคราะห์ข้อผิดพลาดภาษาญี่ปุ่น โดยแยกประเภทข้อผิดพลาดจากการเขียนเรียงความออกเป็น 3 ระดับ ตามเกณฑ์ของ 細川 英雄 (1993) ดังนี้

ตารางที่ 1 ประเภทข้อผิดพลาดจากการเขียนเรียงความ

ข้อผิดพลาดระดับคำศัพท์	ข้อผิดพลาดระดับโครงสร้างประโยค	ข้อผิดพลาดระดับข้อความ
1.1 ข้อผิดพลาดด้านเสียงและตัวอักษร เช่น การใช้เสียงยาว (引く音) เสียงกัก (つまる音) เสียงของตัวอักษร ん (はぬる音) และเสียงขุ่นเสียงใสหรือเสียงกึ่งขุ่น (清濁) เช่น การลิ้มใส่ てんてん หรือ まる ในคำศัพท์	2.1 ข้อผิดพลาดจากโครงสร้างประโยคความเดียว สามารถแยกข้อผิดพลาดได้ดังนี้ - การเลือกใช้คำช่วยที่เหมาะสมกับชนิดของภาคแสดง (述語) ในประโยคถูกต้องหรือไม่ - การใช้ภาคแสดงในประโยค (述語の活用) ถูกต้องหรือไม่	3.1 ข้อผิดพลาดที่เกี่ยวข้องกับบริบทหรือสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสม (場面・文脈) เช่น การเขียนลำดับส่วนหน้าและส่วนหลัง การบรรยายความรู้สึกในเนื้อหาที่ไม่สอดคล้องกัน รวมถึงการใช้ภาษาพูดในเรียงความ

ข้อผิดพลาดระดับคำศัพท์	ข้อผิดพลาดระดับโครงสร้างประโยค	ข้อผิดพลาดระดับข้อความ
	<ul style="list-style-type: none"> - รูปแบบคำกริยานุเคราะห์ (補助形式) ของภาคแสดงเช่น รูปถูกกระทำ (ヴォイス) กาล (テンス) การณ์ลักษณะ (アスペクト) ถูกต้องหรือไม่ - การใช้ส่วนคำขยาย (修飾成分) ถูกต้องหรือไม่ - รูปแบบของทัศนภาวะ (モダリティ) กับหัวเรื่องหรือประเด็นที่ยกมาเหมาะสมหรือไม่ 	
1.2 ข้อผิดพลาดด้านการใช้ตัวอักษรภาษา (仮名) เช่น ลักษณะและการเขียนตัวอักษรฮิรางานะ ต่อท้ายคำที่เขียนแทนด้วยตัวคันจิ (送りがな) ได้แก่ 働きます แต่เขียนผิดเป็น 働ます เป็นต้น	2.2 ข้อผิดพลาดจากโครงสร้างประโยค ความซ้อนสามารถแยกข้อผิดพลาดได้ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - รูปแบบการเชื่อมประโยค (接続形式) - โครงสร้างของกลุ่มของคำนาม (名詞句構造) - รูปแบบการยกคำพูดหรืออ้างอิง (引用形式) 	3.2 ข้อผิดพลาดจากประโยคที่ไม่ครบความหรือซ้ำซ้อน (成分の欠如・重複) เช่น การลืมใส่ลักษณนาม หรือ การลืมใส่คำนามที่ทำหน้าที่ขยาย นามหลัก เป็นต้น
1.3 ข้อผิดพลาดด้านการเลือกคำ เช่น การใช้คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาคำคุณศัพท์ (形容動詞) คำกริยาวิเศษณ์ รวมถึงคำผสม		3.3 ข้อผิดพลาดจากการใช้สำนวนโวหาร (文体)

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเขียนเรียงความ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) อธิบายความหมายของเรียงความว่า (น.) เรื่องที่เรียบเรียงเป็นร้อยแก้วตามหัวข้อที่กำหนดให้ (ก.) เรียบเรียงเรื่องราวเป็นร้อยแก้วตามหัวข้อที่กำหนดให้ นอกจากนี้ มีผู้ให้ความหมายของการเขียนเรียงความไว้อีกหลายท่าน เช่น สมพร มั่นตะสูตร (2526, 150) วรณี โสมประยูร (2535, 578) รวมถึง เสนีย์ วิลาวรรณ (2547, 134) โดยจากการศึกษาความหมายของเรียงความสรุปได้ว่าเป็นการใช้ถ้อยคำมาเรียบเรียงให้เป็นประโยค โดยผู้เขียนสอดแทรกความรู้ ความคิด ประสบการณ์ โดยใช้ภาษาที่เป็นทางการ และเขียนอย่างมีแบบแผนถูกต้องตามรูปแบบและหลักเกณฑ์

4.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่น

เทคนิคพื้นฐานการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่น (2560, 12-16) ได้อธิบายความหมายเกี่ยวกับการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่นว่า เรียงความ คือ งานเขียนที่ผู้เขียนถ่ายทอดเรื่องราว ความคิด หรือทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเนื้อหามีความถูกต้องและเขียนด้วยสำนวนภาษาที่เรียบเรียงอย่างมีลำดับขั้นตอนโดยทั่วไป เรียงความมักประกอบด้วยข้อความมากกว่า 1 ย่อหน้า และแต่ละย่อหน้าควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความคิดสำคัญ (main idea) ไม่มากเกินไปจนทำให้ผู้อ่านสับสน (โดยทั่วไปมักมีความคิดสำคัญเพียง 1-2 ประเด็น)
2. เนื้อหาในแต่ละย่อหน้ามีความสมบูรณ์ในตัวเอง
3. แต่ละย่อหน้าควรมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับย่อหน้าก่อนหน้าและย่อหน้าที่ตามมา
4. ทุกย่อหน้าในเรียงความควรมีเนื้อหาที่สัมพันธ์กับหัวข้อเรื่อง

ยกตัวอย่าง เช่น เรียงความเรื่องงานอดิเรกของฉัน โดยทั่วไปอาจแบ่งเรียงความได้เป็น 3 ส่วน คือ คำนำ (ย่อหน้าที่ 1) เนื้อเรื่อง (ย่อหน้าที่ 2-4) และสรุป (ย่อหน้าที่ 5) ซึ่งตัวอย่างข้างต้นมีองค์ประกอบครบทั้ง 3 ส่วน แต่ละย่อหน้าประกอบด้วยความคิดสำคัญเพียง 1 ประเด็นเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย และทุกย่อหน้าล้วนมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นทั้งสิ้น โดยย่อหน้าที่ 1 เป็นการเกริ่นเพื่อนำเข้าเรื่อง จากนั้นในย่อหน้าที่ 2-4 กล่าวถึงเหตุผลโดยอาจยกตัวอย่าง 3 ประการ เพื่ออธิบายว่าการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นมีข้อดีอะไรบ้างที่ทำให้ผู้เขียนเลือกทำเป็นงานอดิเรก และสุดท้ายในย่อหน้าที่ 5 จึงเป็นการสรุป

4.2.1 องค์ประกอบของเรียงความ

ส่วนที่ 1 คำนำ เป็นส่วนแรกของเรียงความ จึงมีความสำคัญมาก เนื่องจากคำนำที่ดีย่อมมีส่วนในการดึงดูดผู้อ่านให้สนใจอ่านเนื้อเรื่องในลำดับถัดไป โดยทั่วไปมักเป็นการเกริ่นนำเพื่อให้ผู้อ่านทราบเนื้อหาคร่าว ๆ ของเรียงความ ในคำนำจึงควรมีประโยคที่แสดงแก่นหรือเนื้อหาหลักของเรียงความ หรือแสดงจุดยืนของผู้เขียนเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งในภาษาอังกฤษเรียกว่า thesis statement ในที่นี้จะขอเรียกว่า “ประโยคแก่น” โดยควรเขียนให้กระชับ เข้าใจง่าย การเขียนคำนำ นอกจากการใช้วิธีการกล่าวถึงเรื่องทั่วไปที่ผู้อ่านน่าจะทราบหรือรู้จักดีเพื่อโยงไปสู่สิ่งที่ผู้เขียนต้องการกล่าวถึงในเรียงความแล้ว ยังมีวิธีการอื่น ๆ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน แต่ควรระวังเรื่องความสอดคล้องกับเนื้อหาของเรียงความด้วย เนื่องจากเรียงความที่ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้นหรือระดับกลางเขียนมักมีเนื้อหาเกี่ยวกับการบอกเล่าประสบการณ์ทั่วไปซึ่งไม่มีความซับซ้อนหรือมีประเด็นให้ขบคิดมากนัก และมักใช้ภาษาที่เรียบง่าย ไม่เป็นทางการ

ส่วนที่ 2 เนื้อเรื่อง เป็นส่วนหลักของเรียงความ ซึ่งมีความสำคัญและเป็นส่วนที่ยาวที่สุดในเรียงความ โดยอาจเป็นความรู้ที่ผู้เขียนได้จากการศึกษาหาข้อมูล หรืออาจเป็นประสบการณ์ส่วนตัว ความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการสื่อ ฯลฯ ดังนั้น สิ่งสำคัญคือการคัดเลือกประเด็นที่จะกล่าวถึงว่าจะนำเรื่องใดขึ้นมาเสนอบ้าง การพิจารณาว่าจะนำเสนอเรื่องใดก่อนหลัง และผูกร้อยเรื่องราวเหล่านั้นให้สัมพันธ์กัน โดยคำนึงถึงพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน ซึ่งก็คือ “การวางโครงเรื่อง” นั่นเอง เนื้อเรื่องมักประกอบด้วยประโยคหลัก (topic sentence) ซึ่งหมายถึงประโยคที่รวมความคิดสำคัญของย่อหน้านั้น ๆ และตามด้วยข้อมูลเสริมหรือการอธิบายรายละเอียดต่าง ๆ เพิ่มเติม

และส่วนที่ 3 สรุป เป็นส่วนจบของเรียงความ ผู้เขียนอาจสรุปเนื้อหาของคำนำและเนื้อเรื่องที่ได้ออกมาทั้งหมด โดยแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านเห็นด้วย หรืออาจใช้วิธีตั้งคำถามต่อเพื่อให้ผู้อ่านขบคิด หรือโยงไปสู่เรื่องอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องเพื่อเป็นการฝากข้อคิดให้แก่ผู้อ่าน และหากจะใช้คำคมหรือสุภาษิตในการสรุป พึงพิจารณาให้ดีว่าระดับของภาษาและเนื้อหาสอดคล้องกับเนื้อหาส่วนอื่น ๆ ในเรียงความหรือไม่

โดยผู้วิจัยสรุปได้ว่า การเขียนเรียงความที่ดีไม่ใช่เรื่องยาก แต่ก็ไม่ใช่เรื่องง่าย เนื่องจากเป็นทักษะที่จำเป็นต้องมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ โดยทั้งเนื้อหา วิธีการเรียบเรียง และสำนวนภาษาล้วนมีความสำคัญอย่างยิ่งยวดในการเขียนเรียงความ การหมั่นอ่านเรียงความหรืองานเขียนที่ดีบ่อย ๆ พร้อมกับสังเกตวิธีการเขียนว่าผู้เขียนใช้กลวิธี

อย่างไรบ้างเพื่อให้อ่านเข้าใจง่าย หรือทำให้ผู้อ่านประทับใจจึงมีส่วนช่วยให้สามารถเขียนเรียงความได้ดี

4.2.2 แนวทางการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่น

การเขียนเรียงความได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ไม่ใช่แค่ก่อให้เกิดผลดีกับกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนเท่านั้น แต่ประโยชน์จากการพัฒนาการเขียนเรียงความยังส่งผลต่อไปถึงทักษะในการเขียนในบริบทอื่น ๆ เช่น การเขียนแผนปฏิบัติงานหรือการเขียนรายงานอีกด้วย โดยแนวทางการเขียนเรียงความให้ได้เหมือนมืออาชีพนั้นอธิบายตามรายละเอียดด้านล่าง (ちょこまな, 2022)

1. การเลือกหัวข้อเรียงความ

การเลือกหัวข้อสำหรับเขียนเรียงความนั้นเป็นสิ่งสำคัญในระดับต้น เนื่องจากถ้าไม่สามารถกำหนดหัวข้อได้แล้ว ผู้เขียนจะไม่สามารถกำหนดเนื้อหาที่จะเขียนได้ ก่อนเริ่มเขียนเรียงความ จึงควรกำหนดว่าเรียงความที่จะเขียนนั้นเขียนไปเพื่อสิ่งใดหรือต้องการให้ผู้อ่านทราบเรื่องใด โดยให้ใช้แนวทาง 5W1H ประยุกต์ใช้ในการเขียน

2. กำหนดโครงสร้างของเรียงความให้ชัดเจน

การกำหนดโครงสร้างเรียงความควรประกอบด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วน คือ 起、承、転และ結 กล่าวคือ 「起」 หมายถึง เขียนเกริ่นนำถึงเรื่องที่ต้องการนำเสนอ 「承」 หมายถึง เขียนบรรยายถึงเรื่องราวต่าง ๆ ต่อเนื่องมาจากส่วนเกริ่นนำ 「転」 หมายถึง เขียนบรรยายลักษณะพิเศษหรือสิ่งที่ทำให้เนื้อหาของเรียงความแตกต่างจากเรื่องอื่น และ 「結」 หมายถึง การเขียนส่วนสรุปหรือส่วนท้ายของเนื้อหาเรียงความ สำหรับการแบ่งเนื้อหาว่าส่วนใดจะมีมากหรือน้อยกว่ากันนั้นไม่มีรูปแบบตายตัว แต่สิ่งสำคัญคือถ้าองค์ประกอบทั้ง 4 ส่วนนี้ขาดไปส่วนใดส่วนหนึ่งแล้วจะทำให้เนื้อหาเรียงความเข้าใจได้ยาก (作文クラブ, 2022)

3. เขียนเนื้อหาลงในกระดาษเขียนเรียงความให้ถูกต้อง

การฝึกเขียนเรียงความลงบนกระดาษเขียนเรียงความ「原稿用紙」ก็มีความสำคัญเช่นกัน เนื่องจากภาษาญี่ปุ่นมีการกำหนดรูปแบบการเขียนทั้งแบบแนวนอนและแนวตั้ง การกำหนดให้เขียนอักษรช่องละ 1 ตัวอักษร หรือเมื่อเริ่มย่อหน้าใหม่ให้เว้นช่องไว้ 1 ช่อง หากผู้เขียนสามารถใช้รูปแบบกระดาษเขียนเรียงความได้อย่างถูกต้อง จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาที่ต้องการสื่อได้ดีเช่นกัน

4. ปฏิบัติตามกฎหมายของการเขียนเรียงความอย่างเคร่งครัด

ข้อควรระวังในการเขียนเรียงความอีกประการ คือ ความถูกต้องในการเขียนภาษาญี่ปุ่น เช่น ลำดับการเขียนวันเดือนปีในรูปแบบภาษาญี่ปุ่นหรือการใช้รูปประโยค です、ます หรือ ある、である ผู้สอนควรกำหนดรูปแบบให้ชัดเจนก่อนที่จะให้ผู้เรียนเริ่มเขียนเรียงความเพื่อลดข้อผิดพลาดจากการเลือกใช้รูปประโยค

5. ตรวจสอบงานเขียน

หลังจากเขียนเรียงความเสร็จเรียบร้อยแล้ว ควรตรวจสอบรายละเอียดเรียงความที่เขียนไปอีกครั้ง สิ่งที่ควรตรวจสอบนั้นไม่ใช่แค่การสะกดผิดหรือเขียนตกหล่น แต่ควรตรวจสอบความหมายการใช้คำภาษาญี่ปุ่นด้วยว่าถูกต้องหรือไม่ เช่น ไวยากรณ์ คำเสียงยาวเสียงสั้น ถ้าเรียงความยังคงปรากฏข้อผิดพลาดอยู่ อาจทำให้ผู้อ่านประเมินได้ว่าผู้เขียนไม่ได้ทำการขัดเกลาภาษาสำนวนให้ดีก่อนส่งชิ้นงาน

6. การปรับวิธีการเขียนให้เหมาะสม

ผู้ที่เขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่นได้ดีจะลำดับเนื้อหาของเรียงความได้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน ซึ่งการทำให้แต่ละช่วงเนื้อหามีความต่อเนื่องนั้น ผู้เขียนควรละสรรพนามบุรุษที่ 1 ที่หมายถึงตัวผู้เขียน เช่น 僕は หรือ 私は และควรละคำเชื่อมที่ไม่จำเป็นลงในเรียงความเพราะจะทำให้ผู้อ่านเสียรรถรสจากเนื้อหาของเรียงความได้

7. ปรับเปลี่ยนวิธีใช้สำนวนในการเขียน

ถ้าผู้เขียนใช้สำนวนรูปแบบเดิมซ้ำไปมาในเรื่องความ จะทำให้เนื้อหาไม่น่าสนใจ ควรปรับสำนวนหรือรูปแบบประโยคให้หลากหลาย การเขียนเสียงลงท้าย (語尾) ที่หลากหลายแตกต่างกันไปตามบริบทก็สามารถทำให้ผู้อ่านเข้าถึงเนื้อหาและมีอารมณ์ร่วมไปกับเนื้อหาของเรื่องความได้ เช่น กลุ่มคำ「新聞を読む」และ「新聞を読め!」จะให้ความรู้สึกที่แตกต่างกัน

8. สรุปเนื้อหาให้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่องความ

ผู้เขียนควรเขียนเนื้อหาในส่วนสรุปให้ตรงกับหัวข้อของเรื่องความให้กระชับและเข้าใจง่าย ถ้าเขียนส่วนสรุปยาวเกินไป จะทำให้ผู้อ่านสับสนได้ว่าผู้เขียนต้องการจะสื่อเรื่องใด

จากรายละเอียดข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่าลักษณะของการเขียนเรื่องความที่ดีนั้น ผู้เขียนควรมีการรวบรวมข้อมูล รายละเอียดของหัวข้อที่จะเขียน และจัดเรียงองค์ประกอบของเรื่องความให้สมบูรณ์ คือ มีบทนำ เนื้อเรื่อง และสรุป โดยในการเล่าเรื่องนั้นต้องมีความชัดเจน มีความเป็นรูปธรรม ใช้ภาษาที่สละสลวย ลดคำฟุ่มเฟือย และใช้หลัก 5W1H ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม และอย่างไร มาประยุกต์ใช้ในการเขียน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย ได้รับอรรถรส มีความต่อเนื่อง อ่านแล้วเข้าใจว่าผู้เขียนต้องการสื่ออะไรจากเนื้อหา

4.3 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเขียนเรื่องความภาษาญี่ปุ่น

細川 英雄 (1993) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดทางภาษาญี่ปุ่นในเรื่องความของนักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย 3 แห่ง พบว่า ข้อผิดพลาดทางภาษาญี่ปุ่นในเรื่องความที่พบมากที่สุด คือ ข้อผิดพลาดจากการเลือกชนิดของภาคแสดงและคำช่วยไม่สอดคล้องกัน นอกจากนี้ คำช่วยที่พบการใช้ผิดสลับกันบ่อยครั้ง คือ คำช่วย [が・を] [に・を] และ [に・で] ซึ่งปัจจัยที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเขียนเรื่องความภาษาญี่ปุ่นไม่ถูกต้องนั้น มาจากอิทธิพลของภาษาแม่และระดับของทักษะการใช้ภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม ไม่ควรละเลยการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้คำช่วยในภาษาญี่ปุ่นว่าแต่ละตัวมีการใช้อย่างไร โดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนระดับต้น

楊 帆 (2014) ศึกษาอุปสรรคของการเขียนเรื่องความของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับกลางโดยมุ่งศึกษาด้านความสอดคล้องของโครงสร้างประโยค ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ได้มาจากนักศึกษาจากหลายประเทศ ผลการวิจัยพบว่า ข้อผิดพลาดจากการใช้คำช่วยไม่ถูกต้องปรากฏมากที่สุด รองลงมาคือข้อผิดพลาดจากความไม่สอดคล้องของโครงสร้างประโยค ลำดับถัดมาคือข้อผิดพลาดจากการใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยสรุปว่า ผู้สอนจำเป็นต้องอธิบายที่มาที่ไปแก่ผู้เรียนอย่างชัดเจนหลังจากที่ได้มีการฝึกการเขียนเรื่องความ ซึ่งหลังจากนี้แบบเรียนสำหรับการสอนการเขียนเรื่องความนั้น จำเป็นต้องศึกษาข้อผิดพลาดจากผู้เรียนในระยะยาวเพื่อการปรับปรุงเนื้อหาที่เหมาะสมพร้อมแนะแนวทางการสอนการเขียนเรื่องความภาษาญี่ปุ่นแก่ผู้สอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

福田純也・石井雄隆 (2016) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นสำหรับผู้เรียนที่มีภาษาจีนเป็นภาษาแม่ โดยมีผู้เข้าร่วมการประเมินจำนวน 13 คน แบ่งเป็นผู้สอนภาษาญี่ปุ่นที่มีประสบการณ์มากกว่า 3 ปี จำนวน 7 คน นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาและระดับอุดมศึกษาที่กำลังศึกษาเพื่อเป็นครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นจำนวน 6 คน การศึกษาใช้วิธีการให้ผู้เข้าร่วมประเมินเหล่านี้ตรวจสอบเรื่องความจากผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น 16 คน ด้วยวิธี Multiple-trait scoring (マルチプルトレイト評価) ซึ่งเป็นเกณฑ์การประเมินโดยพิจารณาจากองค์ประกอบที่หลากหลายแตกต่างกันไปตามบริบทของชิ้นงาน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ร่วมประเมินมองจุดหรือประเด็นในเรื่องความที่ตรวจหรือวิธีการตีความของลักษณะต่าง ๆ ที่ปรากฏในเรื่องความแตกต่างกัน โดยทั้งผู้สอนที่มีประสบการณ์และ

นักศึกษานั้น ให้ผลการตรวจเรียงความบางจุดที่สูงบ้างหรือต่ำบ้างในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกัน และถึงแม้ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นจะมีประสบการณ์ในการสอนก็ยังเป็นเรื่องยากที่จะทำการประเมินเรียงความของผู้เรียนได้อย่างน่าเชื่อถือ ถ้าไม่ได้รับการฝึกอบรมอย่างเหมาะสม จากการศึกษา การสร้างแบบประเมินความถูกต้องของเรียงความสำหรับผู้เรียนจึงมีความจำเป็นอย่างมาก เพราะจะทำให้เกิดมาตรฐานในการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นและจะส่งผลต่อการเขียนของผู้เรียนในอนาคต

ピアルケ (當山) 千咲 และคณะ (2019) ร่วมกันศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการของการเขียนเรียงความของผู้เรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนสองภาษาในประเทศเยอรมันโดยวิเคราะห์เรียงความของผู้เรียนที่มีภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาลักษณะ Heritage language (継承語) กล่าวคือ เป็นภาษาที่สืบทอดมาจากรุ่นพ่อแม่จนถึงรุ่นลูกหลานที่มักใช้ในครอบครัว หรือสังคมขนาดเล็กโดยภาษาลักษณะนี้จะไม่ถูกใช้ในสังคมหรือระบบการศึกษาในภาพรวมของสถานที่ที่อาศัยอยู่ เรียงความที่นำมาวิเคราะห์นั้นเป็นเรียงความจากผู้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งแต่ละคนถนัดภาษาเยอรมันมากกว่า โดยวิเคราะห์จากระดับตัวอักษรและคำศัพท์ ระดับโครงสร้างประโยค ระดับการบรรยายข้อความ ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนจะมีพัฒนาการด้านคำศัพท์และความหลากหลายของการใช้ไวยากรณ์ที่ล่าช้ากว่าเด็กชาวญี่ปุ่นที่อาศัยในประเทศญี่ปุ่นแต่ในด้านการบรรยายเนื้อหานั้น ประเมินได้ว่ามีความใกล้เคียงกับชาวญี่ปุ่น นอกจากนี้จากการที่มีความถนัดภาษาเยอรมันมากกว่า ทำให้การใช้คำสันธาน (接続表現) การเขียนประโยคที่ซับซ้อน รวมถึงการลำดับของเนื้อหาทำได้ไม่ดี ซึ่งแนวทางในการพัฒนาการเขียนนั้น เบื้องต้นควรให้ผู้เรียนเขียนเรียงความในหัวข้อที่ตนมีความสนใจก่อน และคอยให้คำแนะนำด้านโครงสร้างประโยคที่ซับซ้อน การแสดงความรู้สึก ลำดับและการบรรยายเนื้อหาการเขียน รวมไปถึงการเขียนด้วยอักษรคันจิเพื่อให้เรียงความออกมาได้อย่างสมบูรณ์แบบ

การศึกษาเกี่ยวกับเรียงความภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษไทยนั้นมีอยู่พอสมควร เช่น สร้อยสุดา (2546) ศึกษาประโยคผิดในเรียงความภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นและชั้นกลางของนักศึกษาชาวไทย และ สุณีย์รัตน์ (2551) ศึกษาข้อผิดพลาดด้านการเขียนของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับสูง ซึ่งผลการศึกษาของงานวิจัยทั้ง 2 ชิ้นนี้มีลักษณะที่คล้ายกันกับงานวิจัยของ 細川 (1993) และ 楊 帆 (2014) กล่าวคือ ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นมักมีการใช้คำช่วยผิดพลาด เช่น มีการใช้คำช่วย は และ が สลับกัน หรือ ใช้คำช่วย が และ を ผิดพลาดจากการใช้กรรมกริยา และกรรมกริยา เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุของข้อผิดพลาดจากการใช้คำช่วยเหล่านี้แล้ว ผู้สอนควรสร้างความชัดเจนของการใช้คำช่วยในภาษาญี่ปุ่นซึ่งมีอยู่จำนวนไม่น้อยและแต่ละคำช่วยก็มีหน้าที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะคำช่วยที่ปรากฏการใช้ผิดบ่อยครั้ง เช่น は、が、を、で และ に

การศึกษาข้อผิดพลาดการใช้ภาษาญี่ปุ่นผ่านการเขียนเรียงความนั้นไม่ใช่แค่ศึกษาเฉพาะผู้เรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่ 2 แต่มีผู้วิจัยส่วนหนึ่งสนใจที่ศึกษาผ่านกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่อาศัยอยู่นอกประเทศญี่ปุ่นและมีการใช้ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษา Heritage language อีกด้วย นอกจากนี้ผู้สอนเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่นเองก็ต้องตระหนักและให้ความสำคัญกับการเป็นผู้ให้ความรู้ และอธิบายจุดที่ควรแก้ไขแก่ผู้เรียน นอกจากประสบการณ์ด้านการสอนและความรู้ทางภาษาญี่ปุ่นแล้ว การมีมาตรฐานกลางเพื่อใช้ตรวจสอบข้อผิดพลาดสำหรับเรียงความภาษาญี่ปุ่นสำหรับผู้เรียนนั้นก็ช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือต่อตัวผู้สอนในการให้คำแนะนำด้านการเขียนได้อีกทางหนึ่ง

5. ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่น 2 เรื่อง รวม 883 ประโยคของผู้เรียน 50 คน

พบว่าข้อผิดพลาดที่ได้จากเรียงความมีทั้งหมด 339 จุด เมื่อจำแนกตามเกณฑ์การพิจารณาข้อผิดพลาด 3 ประเภทตามเกณฑ์แล้วผลที่ได้ คือ ข้อผิดพลาดระดับคำศัพท์ปรากฏข้อผิดพลาดมากที่สุดจำนวน 193 จุด รองลงมาคือข้อผิดพลาดระดับโครงสร้างประโยค 133 จุด และข้อผิดพลาดระดับข้อความ 13 จุด

สำหรับข้อผิดพลาดระดับคำศัพท์ 193 จุด จำแนกเป็นข้อผิดพลาดด้านการใช้ตัวอักษรภาษา 165 จุด ข้อผิดพลาดด้านการเลือกคำ 16 จุด ในหัวข้อข้อผิดพลาดด้านเสียงและตัวอักษร 12 จุด ส่วนข้อผิดพลาดระดับโครงสร้างประโยค 133 จุด จำแนกเป็น 2 ประเด็นย่อย คือ ข้อผิดพลาดจากโครงสร้างประโยคความเดียวและข้อผิดพลาดจากโครงสร้างประโยคความซ้อน สำหรับข้อผิดพลาดระดับข้อความ 13 จุดนั้น จำแนกเป็นข้อผิดพลาดที่เกี่ยวข้องกับบริบทหรือสถานการณ์ไม่เหมาะสม 2 จุด ข้อผิดพลาดจากประโยคที่ไม่ครบความหรือซ้ำซ้อน 11 จุด ส่วนข้อผิดพลาดจากการใช้สำนวนรูปแบบภาษาในการเขียนนั้นไม่ปรากฏข้อผิดพลาด

เมื่อพิจารณาข้อผิดพลาดในเรียงความภาษาญี่ปุ่นโดยเรียงตามจำนวนจุดผิดพลาดที่ปรากฏ โดยไม่คำนึงถึงหัวข้อใหญ่ สามารถเรียงลำดับร้อยละจากมากที่สุด 5 ลำดับแรก จากจุดผิดพลาดทั้งหมด 339 จุด ได้ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตารางแสดงร้อยละจำนวนจุดผิดพลาดมากที่สุด 5 ลำดับแรก

จุดผิดพลาด	จำนวน(ร้อยละ)
ข้อผิดพลาดด้านการใช้ตัวอักษรภาษา	48.67
การเลือกใช้คำช่วยเหมาะกับชนิดของภาคแสดง	12.39
รูปแบบการเชื่อมประโยค	11.50
การใช้ส่วนคำขยาย	6.78
ข้อผิดพลาดด้านการเลือกคำ	4.72

สำหรับข้อผิดพลาดที่ปรากฏจุดผิดพลาดน้อยที่สุดมี 6 หัวข้อได้แก่ รูปแบบการยกคำพูดหรืออ้างอิงและข้อผิดพลาดจากการใช้สำนวนรูปแบบภาษาไม่ปรากฏข้อผิดพลาด รูปแบบของทัศนภาวะกับหัวเรื่องหรือประเด็นที่ยกมาและข้อผิดพลาดที่เกี่ยวข้องกับบริบทหรือสถานการณ์ไม่เหมาะสม ปรากฏข้อผิดพลาดหัวข้อละ 2 จุด ส่วนรูปแบบคำกริยานุเคราะห์ของภาคแสดงและโครงสร้างของกลุ่มคำนาม ปรากฏข้อผิดพลาดหัวข้อละ 6 จุด

6. สรุปและอภิปรายผล

6.1 ข้อผิดพลาดระดับคำศัพท์ในเรียงความภาษาญี่ปุ่น

ข้อผิดพลาดด้านเสียงและตัวอักษรในเรียงความเกิดจากกลุ่มตัวอย่างไม่ได้ใส่เครื่องหมายดังกล่าวหรือใส่เครื่องหมายเกินความจำเป็นในคำศัพท์ ทำให้คำศัพท์ที่ใช้ไม่สื่อความหมายที่เป็นธรรมชาติหรือไม่ให้ความหมายใด ๆ จากคำศัพท์ที่เขียนมา สำหรับข้อผิดพลาดที่ปรากฏในเรียงความนั้น ทุกข้อผิดพลาดเกิดจากการใช้เครื่องหมาย 「」 ไม่ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น คำว่า $しずか \times \rightarrow しずか \circ$ 、 $にき \times \rightarrow にぎ \circ$ 、 $おみやげ \times \rightarrow おみやげ \circ$ และ $\sim \text{ください} \times \rightarrow \text{ください} \circ$

สำหรับข้อผิดพลาดด้านการใช้ตัวอักษรภาษา เมื่อวิเคราะห์จากข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นนั้น กลุ่มตัวอย่างที่เขียนเรียงความ เมื่อเขียนตัวอักษรญี่ปุ่นตัวใดตัวหนึ่งเขียนผิดตั้งแต่ตัวแรกแล้ว ตัวอักษรตัวถัดไปมักจะเขียนผิดตามไปด้วยและมักจะเกิดซ้ำ ข้อผิดพลาดจากการเขียนตัวอักษรฮิรางานะที่ปรากฏในเรียงความ ตัวอักษร さ เป็นตัวอักษรที่เขียนผิดมากที่สุด สำหรับตัวอักษรคาตากานะ ตัวอักษร シ กับ ツ、ナ กับ ム หรือเขียน ミ ตัวอักษร

กลับด้าน ตัวอักษรคาคากานะ ㄱ เขียนสลับกับตัวอักษรฮิรางานะ ㄴ นอกจากนี้ ข้อผิดพลาดจากการเขียนตัวอักษรคันจิที่ปรากฏในเรียงความนั้น ตัวอักษร家เป็นตัวอักษรที่มีจำนวนข้อผิดพลาดมากที่สุด โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมักเขียนจำนวนเส้นเกินกว่าจำนวนที่ใช้เขียนจริง และเขียนจุดเริ่มต้นของการลากเส้นประกอบตัวอักษรในบางจุดได้ไม่ถูกต้อง ตัวอักษรคันจิตัวอื่นที่กลุ่มตัวอย่างเขียนผิดที่ปรากฏในเรียงความซึ่งเกิดจากการเขียนจำนวนเส้นเกินหรือขาด หรือเขียนสลับกับตัวอักษรคันจิตัวอื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน เช่น 者、都、有、員、料、理、物、使、歌、切、小、少、遊 และ 住 ตัวอักษรคันจิที่มีการเขียนสลับกันจนเกิดจุดผิดพลาดที่ปรากฏมากที่สุดคือตัวอักษรคันจิ 毎、海 และ 母

ส่วนการเขียนตัวอักษรฮิรางานะต่อท้ายคำที่เขียนแทนด้วยตัวคันจิที่ไม่ถูกต้อง คำศัพท์ 働< เป็นคำศัพท์ที่กลุ่มตัวอย่างเขียนตัวอักษรฮิรางานะต่อท้ายผิดมากที่สุด ส่วนใหญ่ข้อผิดพลาดจะเป็นลักษณะการเขียนตัวอักษรตกไป เช่น 働ますx→働きますo、働ていますx→働いていますo→、強x→強いo

ส่วนข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเขียนตก เขียนผิด อาจเกิดจากการสะกดผิด จำเสียงอ่านผิด หรือเลือกคำที่เป็นภาษาพูดมาใช้ในการเขียนเรียงความที่ปรากฏอยู่ในเรียงความ ตัวอย่างเช่น みんなさんx→みなさんo、わばんぞうx→わばんぞうo、りょうこうx→りょうこうo、～と言い山ですx→～と言う山ですo、きれいなところx→きれいなところo、いっしょうにx→いっしょにo、そじx→そうじo

สำหรับข้อผิดพลาดด้านการเลือกคำที่ปรากฏในเรียงความคำคุณศัพท์ ouchi และ kirei คำกริยา arimasu และ imasu ปรากฏข้อผิดพลาดจากการใช้เป็นจำนวนมาก ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างยังไม่สามารถแยกลักษณะของคำในภาษาญี่ปุ่นได้ดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะคำคุณศัพท์ และยังไม่สามารถแยกการใช้คำกริยาบางตัวได้ดีเท่าที่ควร ซึ่งปัจจัยหนึ่งที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดด้านใช้ภาษาญี่ปุ่นอยู่บ่อยครั้ง คือ อิทธิพลจากการใช้ภาษาแม่ ตัวอย่างข้อผิดพลาดในหัวข้อนี้ เช่น ぞうがありますx→ぞうがいますo、人がありますx→人がいますo、きれいなところx→きれいなところo、ouchi และ ouchi x→ouchi และ ouchi o

นอกจากนี้ มีการตีความหมายโดยเทียบจากภาษาไทย จึงทำให้ข้อความภาษาญี่ปุ่นไม่เป็นธรรมชาติ เช่น 毎日日曜日 กลุ่มตัวอย่างรายนี้ต้องการพูดว่า “ทุกวันอาทิตย์” ซึ่งข้อความที่เหมาะสมและน่าจะจะได้เรียนรู้คำศัพท์มาก่อนหน้า คือ 毎週の日曜日 ส่วนข้อความ「1年生でいますx」 กลุ่มตัวอย่างรายนี้ ต้องการอธิบายว่า “อยู่ชั้นปีที่ 1” แต่ใช้การแปลลักษณะเทียบเคียงภาษาไทยโดยให้ความหมายของ ~でいますว่า “อยู่” ซึ่งข้อความที่ถูกต้องนั้นสามารถใช้「1年生ですo」ได้เลย นอกจากนี้「あるときにきてくださいx」จากข้อความ กลุ่มตัวอย่างต้องการอธิบายว่า “ถ้ามีเวลาก็มานะคะ” ซึ่งข้อความที่ดูเป็นธรรมชาติและน่าจะจะได้เรียนรู้ไวยากรณ์มาก่อนหน้า คือ「時間があれば/あったら、きてくださいo」 สำหรับข้อความ「すこしおくらと、おいしいですx」ที่กลุ่มตัวอย่างรายนี้เขียนมานั้น ต้องการอธิบายว่า “เค็มนิดหน่อยและอร่อย” กลุ่มตัวอย่างรายนี้เข้าใจว่าคำว่า おお เป็นคำคุณศัพท์มีความหมายว่า “เค็ม” แต่ในความเป็นจริงคำนี้เป็นคำนามหมายถึง “เกลือ” ดังนั้นข้อความที่เหมาะสมควรเป็น「すこしおからと、おいしいですo」 นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างรายนี้ต้องการอธิบายว่า “คุณปู่เป็นเกษตรกร” แต่ใช้ภาษาญี่ปุ่นว่า「そふはのらがくです」ซึ่งคำว่าのらがく ไม่ได้มีความหมายว่าเกษตรกร แต่มีความหมายว่า “เกษตรศาสตร์” ดังนั้น คำที่ควรใช้แทนควรเป็นคำว่า のらか ที่แปลว่า เกษตรกรจะให้ความหมายที่ตรงกว่า

6.2 ข้อผิดพลาดระดับโครงสร้างประโยค

ข้อผิดพลาดระดับโครงสร้างประโยคความเดียวที่ปรากฏในเรียงความนั้น หลังจากวิเคราะห์รูปประโยครวมถึงบริบทโดยรวมของเรียงความแล้ว ข้อผิดพลาดจากการเลือกใช้คำช่วยที่ไม่เหมาะสมปรากฏอยู่มากที่สุด

จากข้อผิดพลาดที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างประโยค คำช่วยที่กลุ่มตัวอย่างใช้ผิดที่ปรากฏในเรียงความภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ คำช่วย は、が、และ には ตัวอย่างประโยคที่ผิดพลาด เช่น

「わたしはわたしの家族は (→が○) 大好きです。」

「たくさんの人 (→が○) 礼拝に来ます。」

「わたしの家族は4人が (→が) います。」

「ブッタモンTonは (→には○) 高くて、大きい仏像があります。」

สำหรับข้อผิดพลาดด้านการใช้ภาคแสดงในประโยคนั้น เช่น

「カオラムはもち米やココナツで作ります (→作られます○)。」

「ホームマリと言う米があります (→です○)。」

สำหรับข้อผิดพลาดระดับโครงสร้างประโยคความซ้อน ข้อผิดพลาดรูปแบบการเชื่อมประโยคสองประโยค เข้าด้วยกันปรากฏจุดผิดพลาดมากที่สุด เช่น

「わたしの家族は忙しいです。(→忙しくて、○) 一年に一回一緒に旅行します。」

「わたしのまちはロップブリーです。(→で、○) タイの中部です。」

6.3 ข้อผิดพลาดระดับข้อความ

ในหัวข้อนี้พิจารณาจากความเหมาะสมของการเขียนที่สอดคล้องกับบริบทหรือสถานการณ์ที่กลุ่มตัวอย่าง บรรยายในเรียงความ รวมถึงพิจารณาว่าเนื้อหาที่บรรยายนั้นอธิบายเนื้อหาได้ครบถ้วนดีหรือไม่ ใช้คำได้เหมาะสม ไม่ฟุ่มเฟือย รวมถึงสำนวนภาษาหรือรูปแบบภาษาที่เขียนเหมาะสม ได้ความหมายตรงตามที่ต้องการอธิบาย

ข้อผิดพลาดด้านการบรรยายเนื้อหา นี้ โดยภาพรวมแล้วปรากฏข้อผิดพลาดน้อยที่สุดจาก 3 หัวข้อ โดย ข้อผิดพลาดที่ไมครบความหรือซ้ำซ้อนปรากฏจุดผิดพลาดมากที่สุดหัวข้อนี้ ตัวอย่างเช่น

「シンブリーはタイで3番目に人が少ない(町)です。」

「シンブリーの人口は20万(人)ぐらいです。」

「2015(年)はタイで一番幸せな町でした。」 เป็นต้น

จากผลการศึกษาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ในงานวิจัยชิ้นนี้พบว่า ข้อผิดพลาดที่ปรากฏมากที่สุดเป็น ข้อผิดพลาด ระดับคำศัพท์ ซึ่งเป็นประเด็นที่ทั้งผู้สอนและผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นไม่ควรมองข้าม และต้องให้ความสำคัญตั้งแต่การเรียน การสอนในระดับต้น ซึ่งจะต่างจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาข้อผิดพลาดในเรียงความภาษาญี่ปุ่นส่วนใหญ่ ที่ระบุว่าข้อผิดพลาดจากการใช้คำช่วยผิดปรากฏมากที่สุด นอกจากนี้ผู้สอนควรเน้นด้านการเขียนคำศัพท์ให้ถูกต้อง โดยเฉพาะคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นที่มีตัว 「^ろ」 หรือ 「^ろ」 ควบคู่ไปกับการฝึกออกเสียง เนื่องจากคำศัพท์ที่ประกอบด้วย การใช้เสียงยาว เสียงกัก เสียงของตัวอักษร ん เสียงซุ่น เสียงใสหรือเสียงกึ่งซุ่น เมื่อใช้ผิด ความหมายของคำศัพท์ นั้นก็จะผิดเพี้ยนไป ส่งผลให้การสื่อสารภาษาญี่ปุ่นไม่บรรลุเป้าประสงค์ของผู้เขียน เช่น しずか×→しずか ○、しこ と×→しごと○、ずき×→すき○ เป็นต้น

นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์และประสบการณ์การสอนของผู้วิจัย ผู้เรียนบางคนอาจเสียงประเด็นปัญหา การสะกดคำในศัพท์ที่มีตัว 「^ろ」 หรือ 「^ろ」 ประกอบอยู่โดยใช้ตัวอักษรคันจิเขียนแทน แต่ก็ต้องประสบปัญหาการ จำตัวคันจิสลับกันไปมาในกลุ่มที่มีลักษณะการเขียนคล้ายกัน เช่น 使 และ 便 หรือ 母 และ 海 และ 毎 ส่งผล

ให้ความหมายคลาดเคลื่อนมาก รวมถึงการขาดความแม่นยำในการเขียนตัวอักษรธรรมาณะต่อท้ายคำที่เขียนแทนด้วยตัวคันจิ (送りがな) เช่น 働きます○→働ます× ผู้สอนก็จำเป็นต้องเน้นผู้เรียนให้ใช้อย่างถูกต้องเช่นกัน

สำหรับปัญหาในการเลือกคำมาใช้เขียนเรียงความ กล่าวได้ว่าสิ่งที่ผู้สอนควรย้ำกับผู้เรียนในการสอนภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่ในระดับต้น คือ ความรู้ด้านชนิดของคำ (品詞) เช่น คำคุณศัพท์ きれいな และ ゆうめいな เป็น Adj-na และลักษณะเฉพาะของโครงสร้างภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่ในระดับต้น เช่น ความแตกต่างของการใช้คำกริยา あります และ います เนื่องจากจะช่วยให้สามารถสื่อสารภาษาญี่ปุ่นได้ถูกต้องตามโครงสร้างภาษา และป้องกันความสับสนในการเลือกใช้คำได้

ส่วนข้อผิดพลาดระดับโครงสร้างประโยคทั้งความรวม ความซ้อนและระดับข้อความ ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับต้นนี้ยังคงติดอยู่กับโครงสร้างภาษาแม่ (ภาษาไทย) จึงทำการเรียงลำดับคำในประโยคหรือการเลือกคำในประโยคภาษาญี่ปุ่นยังไม่เป็นธรรมชาติ กล่าวคือ ขณะที่ผู้เรียนเขียนเรียงความมักจะลำดับเนื้อหาที่ต้องการสื่อเป็นภาษาแม่ก่อนแปลงเป็นภาษาญี่ปุ่น เช่น ต้องการสื่อว่า “สถานที่ที่มีชื่อเสียงของกรุงเทพฯ เช่น วัดอรุณและวัดพระแก้ว” ผู้เรียนได้เขียนมาว่า 「バンコクの有名はワットアルンはワットブラケオと言うお寺があります。」 เป็นต้น จากประโยคนี้ กล่าวได้ว่า ผู้เขียนยังไม่เข้าใจทางด้านโครงสร้างภาษาญี่ปุ่น ชนิดของคำ การใช้คำช่วย และความเคยชินจากการใช้ภาษาแม่ที่เห็นได้จาก ～があります ประโยคที่ถูกต้องควรเป็น 「バンコクの有名なお寺には、ワットアルンやワットブラケオというお寺があります。」 ซึ่งปัญหานี้ผู้สอนสามารถให้คำแนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงสร้างประโยค ความแตกต่างของรูปประโยคเพื่อเพิ่มความแม่นยำในการใช้ นอกจากนี้ ควรแนะนำให้สังเกตและฝึกใช้คำเชื่อมประโยคที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงหรือต่อเนื่องกับข้อความข้างหน้า เช่น ประโยค 「わたしのまちは ロップブリーです。タイの中部です。」 ประโยคหน้าและประโยคหลังเป็นหัวเรื่องเดียวกันและมีความต่อเนื่องกัน สามารถเขียนรวม 2 ประโยคนี้เป็นประโยคเดียวได้ดังนี้ 「わたしのまちはロップブリーで、タイの中部です。」 ซึ่งการให้ความรู้ความเข้าใจด้านโครงสร้างประโยค สามารถแก้ไขปัญหาความผิดพลาดในการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่นได้ทั้งระดับโครงสร้างประโยคและระดับข้อความและช่วยให้เป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

ดังนั้นการชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างโครงสร้างภาษาไทยและโครงสร้างภาษาญี่ปุ่นอย่างชัดเจน นอกจากการใช้คำช่วย ความเข้าใจในชนิดของคำ (品詞 และหน้าที่ของคำช่วยแล้วการสร้างความเข้าใจของลำดับคำ (語順) และการเชื่อมประโยคที่สัมพันธ์กัน จะช่วยให้ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับต้น สามารถสร้างประโยคที่สื่อความหมายได้อย่างเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

7. ข้อเสนอแนะและการนำไปใช้ประโยชน์

7.1 ข้อเสนอแนะการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงข้อผิดพลาดจากเรียงความภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชั้นต้น ซึ่งจากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นปัญหาในหลายประเด็น บางประเด็นเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่เสมอเช่นเดียวกับที่พบในผลการวิจัยก่อนหน้า เช่น ปัญหาด้านการใช้คำช่วยภาษาญี่ปุ่น ซึ่งมีวิธีการใช้ที่อาจซับซ้อน สำหรับผู้เรียนโดยเฉพาะในระดับต้น การฝึกเขียนคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นให้ถูกต้องตามอักขรวิธีจึงเป็นสิ่งที่ไม่อาจมองข้ามได้ เนื่องจากอาจเกิดความคลาดเคลื่อนในความหมายสำหรับผู้รับสารได้ การเขียนคำศัพท์ผิดจึงเป็นจุดเริ่มต้นของการสื่อสารที่ผิดพลาด

อนึ่ง หัวข้อของเรียงความในการวิจัยชิ้นนี้ เป็นเรื่องใกล้ตัวกับกลุ่มตัวอย่างทำให้คำศัพท์ รูปประโยค รวมถึงเนื้อหาที่เขียนในเรียงความจะมีความคล้ายกันอยู่พอสมควร ทำให้ข้อมูลที่น่าสนใจอาจไม่หลากหลายเท่าที่ควร หากหัวข้อเรียงความที่เป็นเรื่องไกลตัวหรือมีความซับซ้อนมากขึ้น อาจมีรายละเอียดที่น่าสนใจมากขึ้น

ในเชิงลึกได้มากขึ้น อย่างไรก็ตามสำหรับผู้เรียนชาวไทย ผู้สอนอาจใช้ภาษาไทยช่วยในการเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่นได้ เพราะหากผู้เรียนสามารถเขียนเรียงความภาษาไทยได้ดีแล้ว จะส่งผลให้การเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่นมีประสิทธิภาพมากขึ้น (ศิริมา ปุรินทรภิบาล, 2553)

7.2 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ในการเรียนการสอน

จากการศึกษาข้อผิดพลาดจากการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่นนี้ ผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการสอนโดยอธิบายตามลักษณะของข้อผิดพลาดได้ดังต่อไปนี้

1. ข้อผิดพลาดระดับคำศัพท์

ผู้สอนควรจัดทำแบบฝึกหัดตัวอักษรภาษาญี่ปุ่นโดยใช้กิจกรรมประกอบ เช่น การใช้บัตรคำศัพท์ การเขียนตามคำบอก ประยุกต์ใช้เกมเสริมทักษะเพื่อการจดจำตัวอักษร หรือเทคนิคการจดจำจากภาพช่วยจำ เช่น ตัวอักษร 木 (ต้นไม้) ให้ผู้เรียนจดจำตัวอักษรโดยสร้างจินตภาพว่ามีลักษณะคล้ายกับต้นไม้ ส่วนตัวอักษร 休 (พัก) ให้สร้างจินตภาพว่ามีคนพักอยู่ใต้ต้นไม้ อีกทั้ง ข้อผิดพลาดจากการเขียนตัวอักษรฮิรางานะที่เขียนแทนด้วยตัวอักษรคันจิที่ไม่ถูกต้อง เช่น 働ます×→働きます○ นอกจากนี้ วิธีการให้ผู้เรียนเลือกใช้คำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นอย่างถูกต้องและเป็นธรรมชาติก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญ จากปัญหาผู้เรียนไม่เข้าใจการใช้คำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นบางคำ เช่น あります ผู้สอนควรเน้นกับผู้เรียนโดยอาจร่วมกันวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางแก้ไขข้อผิดพลาด

2. ข้อผิดพลาดระดับโครงสร้างประโยค

ข้อผิดพลาดจากหัวข้อนี้ที่พบมากที่สุด คือ การใช้โครงสร้างประโยค คำนาม+คำช่วย は+ คำนาม です ไม่ถูกต้อง เช่น 「シンプルはタイで3番目に人が少ないです。」 ประโยคนี้ต้องมีคำนามหน้า です จึงจะเป็นประโยคที่ถูกต้องตามหลักภาษาญี่ปุ่น ควรปรับประโยคนี้เป็น 「シンプルはタイで3番目に人が少ない国です。」 ผู้สอนควรชี้ให้เห็นความแตกต่างด้านสำนวน ภาษา และรูปแบบภาษาของภาษาญี่ปุ่นกับภาษาไทยโดยเทียบเคียงประโยคทั้งภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่นที่มีความหมายเหมือนกันประกอบการอธิบาย โดยกิจกรรมการเรียนการสอนนี้สามารถทำร่วมกับการฝึกแปลภาษาญี่ปุ่นได้อีกด้วย

3. ข้อผิดพลาดระดับข้อความ

เมื่อพิจารณาข้อผิดพลาดจากหัวข้อดังกล่าว ผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนแต่งประโยคโดยเริ่มจาก กลุ่มคำ (句) ประโยคสั้นๆ (文) และนำแต่ละประโยคเชื่อมต่อกัน (文章) เช่น 「わたしはアパートに住んでいます。とてもさびしいです。」 จากประโยคนี้ ผู้สอนควรอธิบายเพิ่มเติมถึงการเชื่อมประโยคหน้าและหลังในกรณีที่มีหัวเรื่องตัวเดียว ดังนั้น ควรปรับประโยคนี้ใหม่เป็น 「わたしはアパートに住んでいて、とてもさびしいです。」 เป็นต้น ในการแต่งประโยคผู้สอนจึงควรให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างประโยคในระดับหนึ่งเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง และตรงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง (References)

- ราชบัณฑิตยสถาน.(2554). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554*. [ออนไลน์]. <https://dictionary.orst.go.th/>
วรรณิ โสมประยูร. (2535). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. ไทยวัฒนาพานิช.
- ศิริมา ปุรินทรภิบาล. (2010). ภาษาแม่กับการเรียนภาษาต่างประเทศ. *Journal of Humanities and Social Sciences*, 6(2), 47-78.
- สุนีย์รัตน์ เนียรเจริญสุข. (2551). วิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านการเขียนของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับสูง. *วารสารศิลปศาสตร์* 8(1), 109-131.
- สนิท ตั้งทวี. (2538). *การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). โอเดียนสโตร์.
- เสนีย์ วิลาวรรณ. (2547). *ชุดพัฒนาทักษะภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่ม 4*. สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- สมเกียรติ เขวงกิจวนิช และ ชิซูกุ ยานางิซาวะ. (2560). เทคนิคพื้นฐานการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่น. (พิมพ์ครั้งที่ 1). สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- สมพร มั่นตะสุดร. (2540). *การเขียนเพื่อการสื่อสาร*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). โอเดียนสโตร์.
- สร้อยสุดา ณ ระนอง. (2546). การศึกษาประโยคคิดในเรียงความภาษาญี่ปุ่นขั้นต้นและชั้นกลางของนักศึกษาชาวไทย: ปัญหาการใช้คำช่วย. *การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ครั้งที่ 41*, 448-455.
- 小野田亮介 (2012). 初等教育において習慣化可能な作文課題および実施方法の検討—リレー作文を使用して—. 『教育心理学研究』 60(4), 402-415.
- 作文クラブ. 「作文を書く6つの手順」 Retrieved from https://service.zkai.co.jp/e/course/sakubun_club/sakubun-kakikata/6steps.html
- ちょこまな. 「上達する作文の書き方8つ | 基本からワンランク上を目指す書き方まで徹底解説！」 Retrieved from <https://b-engineer.co.jp/chokomana/e-s-student/education/1100658>
- ビアルク(当山)千咲・柴山真琴・高橋登・池上摩希子(2019). 「継承日本語学習児における二言語の作文力の発達過程—ドイツの補習校に通う独日国際児の事例から—」 『日本語教育』 (172), 102-117.
- 細川英雄(1993). 「留学生日本語作文における格関係表示の誤用について」 『早稲田大学日本語研究教育センター紀要』 5,70-89.
- 福田純也・石井雄隆 (2016). 「中国語を第一言語とする日本語学習者の作文に対する日本語教師の評価—一般化可能性理論を用いた検討—」 『日本教科教育学会誌』 39(2), 81-89.
- 楊 帆(2014). 「中級日本語学習者の作文における 困難点: 文構造の呼応関係について」 『秋田大学国際交流センター紀要』 3,15-28.

หน่วยงานผู้แต่ง: คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

Affiliation: Faculty of Liberal Arts, Panyapiwat Institute of Management

Corresponding email: iladalib@pim.ac.th

Received: 2022/07/19

Revised: 2022/10/24

Accepted: 2022/11/01